

Sygn. akt VI Ca 235/17

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2017r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VI Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący **SSO Agnieszka Polak**

Sędziowie **SSO Jolanta Janas**

SSO Hanna Morejska

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2017r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. W.

przeciwko Gminie C.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda P. W. na postanowienie o kosztach procesu zawarte w pkt 2 i 3 wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 19 kwietnia 2017r. sygn. akt VI Ca 235/17

postanawia:

1. odrzucić zażalenie na postanowienie o kosztach procesu zawarte w pkt 2 wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 19 kwietnia 2017r. sygn. akt VI Ca 235/17,

2. oddalić zażalenie na postanowienie o kosztach procesu zawarte w pkt 3 wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 19 kwietnia 2017r. sygn. akt VI Ca 235/17.

UZASADNENIE

Wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2017r. Sąd Okręgowy w Częstochowie zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 17 listopada 2016r. sygn. akt I C 2542/16 w ten sposób, że powództwo oddalił (pkt 1), zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 137 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 2), zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 150 zł tytułem zwrotu kosztów procesu apelacyjnego (pkt 3).

Uzasadniając orzeczenie o kosztach procesu apelacyjnego Sąd Okręgowy powołał się na art 98 k.p.c. w związku z § 2 pkt 1 i § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r. poz. 1804).

Postanowienie o kosztach zawarte w pkt 2 i 3 wyroku zaskarżył powód zarzucając naruszenie art. 98 ust. 1 i 3 k.p.c w związku z § 8 pkt 1, § 16 ust. 1 pkt 1 i § 22 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, polegające na:

1. nieprawidłowym i bezpodstawnym niezastosowaniu przepisu § 8 pkt 1, § 16 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia i nieuwzględnieniu aktualnej stawki opłaty zaliczanej do wynagrodzenia pełnomocnika pozwanej,

2. zastosowaniu § 10 ust.1 pkt 1 rozporządzenia jako podstawy orzekania, mimo braku ku temu podstaw,
3. nieuwzględnienie przy orzekaniu § 22 w/w rozporządzenia ,

co doprowadziło do zasądzenia na rzecz pozwanej kosztów wynagrodzenia pełnomocnika wyższych, niż określone w odrębnych przepisach.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia o kosztach i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej:

- kwoty 77 zł tytułem kosztów procesu za I instancję,
- kwoty 60 zł tytułem kosztów procesu apelacyjnego.

oraz domagał się zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego zgodnie z art. 98 k.p.c. i § 16 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie na postanowienie Sądu II instancji w przedmiocie zwrotu kosztów procesu zostało złożone w trybie art. 394² k.p.c. Zgodnie z art. 394² § 1 k.p.c. na postanowienia sądu drugiej instancji, których przedmiotem są oddalenie wniosku o wyłączenie sędziego, zwrot kosztów procesu, zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, skazanie świadka, biegłego, strony, jej pełnomocnika oraz osoby trzeciej na grzywnę, zarządzenie przymusowego sprowadzenia i aresztowania świadka, odmowa zwolnienia świadka i biegłego od grzywny i świadka od przymusowego sprowadzenia, przysługuje zażalenie do innego składu tego sądu, z wyjątkiem postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Użyty wyrażenie „zwrot kosztów procesu”, dotyczy wyłącznie postanowienia sądu II instancji rozstrzygającego o kosztach postępowania apelacyjnego. Sąd Okręgowy zmieniając orzeczenie Sądu Rejonowego orzekł w pkt 2 wyroku o kosztach procesu przed Sądem I instancji i na to postanowienie zażalenie nie przysługuje. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w poglądach doktryny i orzecznictwie sądowym (taki pogląd wyraził Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 17 lutego 2014r. III APz 25/13 (OSAKat 2014 nr 3, poz. 2, Legalis), stwierdzając, że zażalenie na postanowienie sądu II instancji zmieniające – w wyniku rozpoznania środka odwoławczego – rozstrzygnięcie sądu I instancji w zakresie kosztów procesu podlega odrzuceniu na podstawie art. 373 KPC w związku z art. 394[2] §1 (i art. 397 § 2 KPC).

Odnosząc się do zażalenia na postanowienie w przedmiocie kosztów procesu apelacyjnego zawarte w pkt 3 wyroku, należy w pierwszej kolejności zauważyć, że podstawą prawną jego wydania był art. 98 k.p.c. w związku z § 2 pkt 1 i § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r. poz. 1804).

Jak stanowi art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Powód przegrał proces, więc jest obowiązany zwrócić pozwanej opłatę od apelacji – 30 zł i koszty zastępstwa procesowego obejmuje wynagrodzenie radcy prawnego – 120 zł, łącznie 150 zł.

Pozwana korzystała z pełnomocnika procesowego ustanowionego z wyboru, dlatego do ustalenia wysokości jego wynagrodzenia ma zastosowanie rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r. poz. 1804 ze zm.), a nie jak podaje powód - rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2016r. poz. 1715).

Wg § 2 pkt 1 rozporządzenia z dnia 22 października 2015r. stawki minimalne przy wartości przedmiotu sprawy do 500 zł, wynoszą 90 zł. Z kolei § 10 ust. 1 pkt 1 stanowi, że stawki minimalne wynoszą za prowadzenie sprawy w postępowaniu apelacyjnym przed sądem okręgowym - 50% stawki minimalnej, a jeżeli w pierwszej instancji nie prowadził sprawy ten sam radca prawny - 75% stawki minimalnej, w obu przypadkach nie mniej niż 120 zł.

Mając na uwadze powyższe Sąd na mocy art. 373 k.p.c. w związku z art. 394² § 1 k.p.c. i art. 397 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. odrzucił zażalenie na postanowienie o kosztach procesu przed Sądem I instancji, zawarte w pkt 2 wyroku.

W oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. oraz 394² § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie na postanowienie o kosztach procesu zawarte w pkt 3 wyroku.